

ครบรอบ 25 ปี วิกฤตต้มยำกุ้ง... สถานการณ์ เศรษฐกิจปัจจุบันไม่ ย้อนรอยอดีต

- วันที่ 2 กรกฎาคม ของทุกปี เป็นวันครบรอบการประกาศลอยตัวค่าเงินบาท ดังนั้นในช่วงเวลานี้ของทุกปีจึงนับเป็นโอกาสที่ดีที่จะย้อนกลับไปทบทวนสิ่งที่ถือว่าเป็นจุดอ่อนของโครงสร้างเศรษฐกิจการเงินไทยในเวลานั้นเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการเดินซ้ำรอยอดีต และเปรียบเทียบเพื่อประเมินจุดเหมือนหรือแตกต่างกับบริบทปัจจุบันเพื่อให้รู้เท่าทันสถานการณ์ และสามารถปรับแนวทางเพื่อช่วยประคองเศรษฐกิจไทยกลับเข้าสู่เส้นทางการฟื้นตัวที่มีความต่อเนื่องและมั่นคงขึ้นในระยะข้างหน้า
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า บริบทเศรษฐกิจและการเงินไทยปัจจุบันไม่เหมือนกับในปี 2540 เพราะตอนนั้นสาเหตุของปัญหามาจากการลงทุนและใช้จ่ายเกินตัว และมีการผูกค่าเงินกับดอลลาร์ฯ แต่ตอนนี้สาเหตุของปัญหามาจากวิกฤตโควิด สงครามยูเครน-รัสเซียราคาน้ำมันสูง และการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ ซึ่งมาจากปัจจัยภายนอกเป็นส่วนใหญ่

วันที่ 2 กรกฎาคม 2565 เป็นวันครบรอบ 25 ปี ที่ทางการไทยประกาศลอยตัวค่าเงินบาทเมื่อปี 2540 และเปลี่ยนมาใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ (Managed Float Exchange Rate Regime) โดยการตัดสินใจในครั้งนั้น นับเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนของไทย จากเดิมที่ใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนแบบผูกติดกับตะกร้าเงิน (ทำให้ค่าเงินไม่สอดคล้องกับพื้นฐานเศรษฐกิจที่แท้จริง จนทำให้เกิดการโจมตีค่าเงินบาท) มาเป็นการลอยตัวแบบมีการจัดการ¹ ซึ่งทำให้การเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทมีความยืดหยุ่น สอดคล้องไปกับปัจจัยพื้นฐานของเศรษฐกิจไทยมากขึ้น

เงินบาทในปัจจุบันถูกกระทบจากปัจจัยของเงินดอลลาร์ฯ แต่ธปท. ยังช่วยดูแลและลดความผันผวนของค่าเงิน

เงินบาทในปีนี้มีทิศทางอ่อนค่า² สอดคล้องกับหลายสกุลเงินในเอเชีย ซึ่งล้วนได้รับผลกระทบจากปัจจัยของเงินดอลลาร์ฯ โดยเฉพาะการเร่งขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ขณะที่มุมมองการคาดการณ์ของตลาด สะท้อนว่า ด้วยข้อจำกัดที่เศรษฐกิจยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ ทำให้แม้ว่าธนาคารกลางของประเทศแถบ

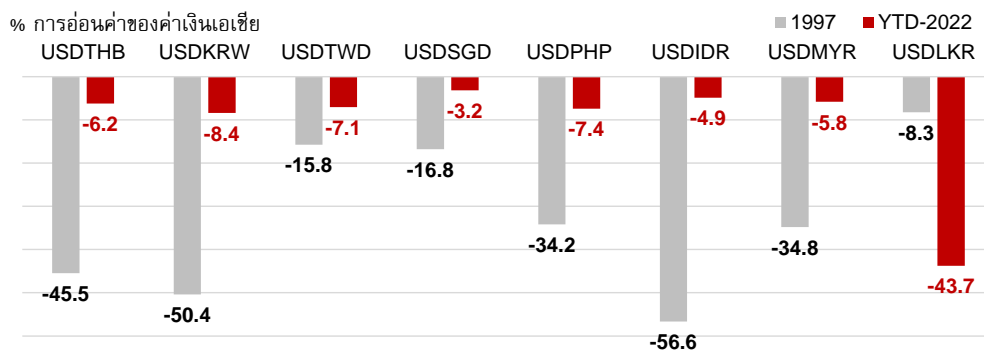
¹ อัตราแลกเปลี่ยนจะถูกกำหนดมาจากกลไกตลาด และทางการไทย โดยธปท. จะเข้าดูแลหากค่าเงินบาทมีผันผวนมากเกินไป

² ในเดือนมิถุนายน 2565 เงินบาทอ่อนค่าสุดในรอบ 5 ปีครึ่ง ขณะที่เงินรูเปี่ยินโดเนเซียอ่อนค่าสุดในรอบกว่า 1 ปีครึ่ง เงินริงกิตมาเลเซียอ่อนค่าสุดในรอบกว่า 5 ปี เงินวอนอ่อนค่าสุดในรอบ 13 ปี เงินเปโซฟิลิปปินส์อ่อนค่าสุดในรอบ 16 ปีครึ่ง และเงินเยนอ่อนค่าหนักสุดในรอบ 24 ปี

เอเชียเหล่านี้จะเริ่มวัฏจักรดอกเบี้ยขาขึ้น แต่จังหวะการปรับขึ้นดอกเบี้ยก็仍将คงตามหลังดอกเบี้ยของสหรัฐฯ อยู่พอสมควร ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว จะพบว่า สถานการณ์ในปัจจุบันมีความแตกต่างจากปี 2540 เพราะในปี 2540 เงินบาทที่อ่อนค่าเป็นผลมาจากการปรับอ่อนค่าหลังมีการลอยตัวค่าเงินเพื่อสะท้อนปัจจัยพื้นฐานที่อ่อนแอของไทยในเวลานั้น

นอกจากนี้ หากดูในเรื่องความผันผวนของค่าเงิน จะพบว่า แม้เริ่มมีภาพการไหลออกของกระแสเงินลงทุนในตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตรไทยหลังจากที่สหรัฐฯ เร่งขึ้นดอกเบี้ย แต่ค่าความผันผวนของเงินบาทในปี 2565 ก็ยังอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับภาพรวมของสกุลเงินเอเชียอื่นๆ ซึ่งมีความผันผวนอยู่ที่ประมาณ 4-6% ซึ่งสะท้อนว่า ธปท. ยังคงช่วยดูแลความเคลื่อนไหวและลดความผันผวนของค่าเงินบาทท่ามกลางปัจจัยไม่แน่นอนรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวะการขึ้นดอกเบี้ยของสหรัฐฯ ความเสี่ยงเศรษฐกิจโลก ความกังวลเรื่องเงินเฟ้อและราคาน้ำมัน ตลอดจนสถานการณ์ดุลบัญชีเดินสะพัด ทิศทางเงินทุนเคลื่อนย้ายในตลาดการเงิน และแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการในภาคธุรกิจก็ควรที่จะเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมมาช่วยบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนด้วยเช่นกัน

การเคลื่อนไหวของค่าเงินเอเชียปี 2540 และปี 2565

หมายเหตุ: 1) LKR = ค่าเงินรูปีของศรีลังกา 2) ข้อมูล ณ 1 ก.ค. 2565

ที่มา: ThaiQuest, Bloomberg, CEIC รวบรวมและคำนวณโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

KResearch

วิกฤตเศรษฐกิจการเงินในปี 2540 ที่มีต้นตอมาจากความไม่สมดุลภายในและการผูกค่าเงิน แต่สถานการณ์เศรษฐกิจไทยในปัจจุบันมีความแตกต่าง เพราะต้องรับมือกับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกเป็นหลัก

โดยปี 2540 เศรษฐกิจไทยมีปัญหาความไม่สมดุลหลายด้าน ภาคเอกชนและสถาบันการเงินขาดการตระหนักถึงความเสี่ยง มีการใช้จ่ายและกู้ยืมเกินตัวเปิดความเสี่ยงด้าน Maturity and Currency Mismatch มี

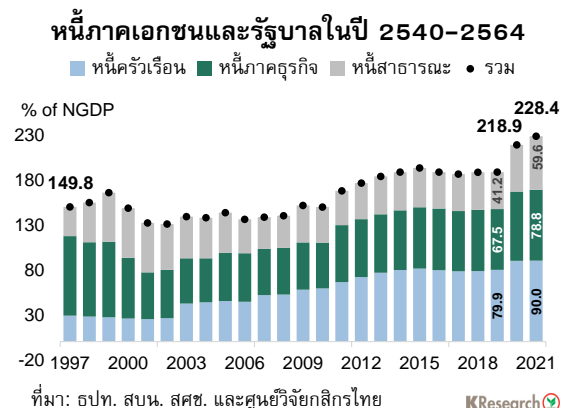
การก่อหนี้ต่างประเทศสูง และมีการเก็งกำไรอย่างกว้างขวางในตลาดอสังหาริมทรัพย์ เศรษฐกิจภาพรวมมี ปัญหาขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเรื้อรัง ขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนตรึงไว้กับตะกร้าเงิน ซึ่งทำให้ถูกโจมตีค่าเงิน และ ทางการไทยจำเป็นต้องนำทุนสำรองระหว่างประเทศไปใช้ดูแลเสถียรภาพค่าเงินบาท โดยในเวลานั้น เงินสำรอง ระหว่างประเทศสุทธิลดลงเหลือเพียง 2.8 พันล้านบาท ณ มิ.ย. 2540

กลับมามองที่สถานการณ์ในปัจจุบัน จุดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน ก็คือ ทุนสำรอง ระหว่างประเทศที่สูงและแข็งแกร่งกว่าในอดีตมาก โดยระดับเงินสำรองระหว่างประเทศสุทธิ (เงินสำรองฯ และ Net Forward Position) ของไทยในปัจจุบันอยู่ที่ประมาณ 2.51 แสนล้านบาท ณ 24 มิ.ย. 2565 ซึ่ง สามารถรองรับภาระหนี้ต่างประเทศระยะสั้น การนำเข้า 3 เดือน และหนุนหลังการพิมพ์ธนบัตรได้เต็มจำนวน ขณะที่สัดส่วนหนี้ต่างประเทศลดลงมาอยู่ที่ระดับ 38.2% ต่อจีดีพี ณ สิ้นปี 2564 นอกจากนี้ทางการได้เข้ามา ควบคุมการเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์เป็นระยะผ่านมาตรการ อาทิ การกำหนดเกณฑ์ LTV ทำให้คลายกังวลต่อปัญหาดังกล่าวลงบางส่วน ซึ่งภาพเหล่านี้สะท้อนการเรียนรู้บทเรียนจากอดีตและ การวางแนวทางเพื่อไม่ให้ไทยซ้ำรอยเดิม

อย่างไรก็ดี คงต้องยอมรับว่า สถานการณ์เศรษฐกิจไทยในปัจจุบันมีโจทย์จากปัจจัยภายนอก ซึ่งไม่เหมือนกับในอดีต โดยปัจจุบันมีต้นตอของปัญหามาจากโควิด-19 สงครามยูเครน-รัสเซียซึ่ง กระทบราคาน้ำมัน รวมถึงการปรับขึ้นดอกเบี้ยของสหรัฐฯ ทำให้มีทั้งประเด็นเฉพาะหน้าและโจทย์ เชิงโครงสร้างที่ยังต้องติดตาม

- หนี้ต่างประเทศ จากบทเรียนในอดีตสะท้อนว่าประเด็นที่ต้องระมัดระวัง คือ ความผันผวน ด้านอ่อนค่าของเงินบาทที่จะทำให้ภาระหนี้เพิ่มขึ้น และเมื่อดูเฉพาะในส่วนของหนี้ต่างประเทศ ระยะสั้นที่มียอดคงค้างที่ 7.42 หมื่นล้านดอลลาร์ฯ พบว่า ราว 58.8% หรือ 4.37 หมื่นล้านดอลลาร์ฯ เป็นหนี้ของภาคธุรกิจ ซึ่งคงต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนในวิธีที่ เหมาะสมกับกระแสรายรับ-รายจ่ายในรูปเงินตราต่างประเทศของแต่ละราย

- หนี้ของภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ และภาครัฐขยาย สูงขึ้น เมื่อรวมกันแล้ว คิดเป็นสัดส่วน 228.4% ต่อจีดีพี (หนี้ครัวเรือน 90% หนี้ธุรกิจ 78.8% และหนี้ สาธารณะ 59.6% ต่อจีดีพี) ซึ่งเป็นระดับที่สูงกว่า 149.8% ต่อจีดีพีในช่วงปี 2540 อย่างไรก็ดี สถานการณ์ในปัจจุบันมีความแตกต่างและมี สาเหตุที่ไม่เหมือนกับช่วงวิกฤตปี 2540 โดยในปี 2540 ต้นตอปัญหาจากการก่อหนี้ต่างประเทศและ

มาปล่อยกู้ผ่าน BIBF ขณะที่สถานการณ์ในปัจจุบัน หนี้ของภาคเอกชนและภาครัฐส่วนใหญ่ เป็นหนี้สกุลเงินบาทจากสภาพคล่องในประเทศเป็นหลัก นอกจากนี้คงต้องยอมรับว่า สาเหตุ ส่วนหนึ่งของหนี้ที่เพิ่มขึ้นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมาจากการที่ต้องเผชิญกับวิกฤตซ้อนวิกฤตหลาย ระลอกในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ดังนั้น แม้ปัญหานี้สินที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะ ในภาคครัวเรือน จะเป็นโจทย์ระยะยาวที่ต้องมีการเข้าไปดูแล แต่ก็ไม่น่าจะสร้างปัญหาใน ระยะสั้นเหมือนกับหนี้ BIBF ในช่วงวิกฤต 2540

- เมื่อมองลึกลงไปในมิติของเศรษฐกิจ ก็จะพบว่า เศรษฐกิจไทยปัจจุบันมีข้อจำกัดการเติบโต ด้านรายได้ในระยะข้างหน้า โดยเศรษฐกิจที่พึ่งพิงการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องเป็นสัดส่วน สูง ดังนั้นแม้ไทยเริ่มเปิดประเทศ แต่การฟื้นตัวยังไม่ทั่วถึงและขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการควบคุมสถานการณ์ ของโรค ทำให้ความสามารถในการหารายได้ โดยเฉพาะของธุรกิจเอสเอ็มอีและประชาชนรายย่อยยังไม่ กลับมาเป็นปกติ นอกจากนี้การเติบโตของรายได้ในระยะข้างหน้ายังมีข้อจำกัดจากปัญหาด้าน ทักษะแรงงาน ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและเล็ก การปรับโครงสร้างสู่ธุรกิจ แห่งอนาคตซึ่งยังคงอยู่ระหว่างดำเนินการ แต่ไทยต้องเผชิญกับสนามการค้าโลกที่ปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว และการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะยิ่งซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนแรงงานและภาระด้าน สาธารณสุขในระยะยาว

แบงก์ไทยในวันนี้มีสถานะแข็งแกร่งกว่าปี 2540 แต่ก็มีโจทย์ในเรื่องการประคอง ความสามารถในการทำกำไรให้กลับมาเทียบเคียงระดับก่อนโควิด พร้อมๆ กับการดูแล ปัญหาสินเชื่อด้วยคุณภาพ และการเร่งช่วยปรับโครงสร้างหนี้ในระยะยาวให้กับลูกหนี้

จุดอ่อนในภาคธนาคารที่เคยเป็นชนวนของวิกฤตสถาบันการเงินในช่วงปี 2540 ได้รับการ แก้ไขมาอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง การบริหารความเสี่ยงแบบบูรณา การและครอบคลุมความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระยะข้างหน้า รวมถึงการกำกับดูแลสถาบันการเงินที่สอดคล้อง ตามมาตรฐานสากล (Basel III) ทำให้ระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในปัจจุบัน มีความเข้มแข็งมากขึ้นกว่าในปี 2540 มาก สะท้อนจากความมั่นคงของระดับเงินกองทุนและสภาพคล่องที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงมีการจัดการ ปัญหาหนี้เสียในเชิงรุก โดยสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงอยู่ที่ 19.79% (ณ เมษายน 2565) ซึ่งสูงกว่า ในช่วงปี 2540 สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากอยู่ในระดับต่ำกว่า 100% และสัดส่วน NPL ณ ไตรมาส 1/2565 อยู่ที่ 2.93% ต่อสินเชื่อรวมของระบบธนาคารพาณิชย์

อย่างไรก็ดี การประคองรายได้จากธุรกิจหลักของธนาคารพาณิชย์ภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้า ยังคงเป็นสถานการณ์ที่มีความท้าทาย ในขณะที่อีกด้านหนึ่ง ธนาคารพาณิชย์ก็มีภารกิจในการดูแลช่วยเหลือลูกหนี้ (ณ เมษายน 2565 ยังมีลูกหนี้ที่อยู่ภายใต้มาตรการช่วยเหลืออีกประมาณ 12.1% ของสินเชื่อรวม) และเร่งปรับโครงสร้างหนี้ โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีความเปราะบาง เพื่อให้ภาระในการชำระคืนหนี้เหมาะสมกับศักยภาพและความสามารถในการหารายได้ของลูกหนี้ในระยะยาว

โดยสรุป ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า จากประเด็นเศรษฐกิจการเงินต่างๆ ที่ยกมาเปรียบเทียบข้างต้นสะท้อนว่า ปัญหาของเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันจะไม่เหมือนกับในปี 2540 และไทยก็ได้มีการเรียนรู้และปรับมาตรการและกฎเกณฑ์มาป้องกันการซ้ำรอย จนทำให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นในหลายๆ ด้าน อาทิ ระดับทุนสำรองระหว่างประเทศ สถานะของสถาบันการเงิน และไม่มีภาวะเก็งกำไรในวงกว้างแบบในปี 2540 อย่างไรก็ตาม จากผลกระทบของปัจจัยภายนอก ทั้งวิกฤตโควิด สงครามยูเครน-รัสเซีย ปัญหาราคาน้ำมันสูง และการปรับขึ้นดอกเบี้ยของสหรัฐฯ ทำให้โจทย์ที่สำคัญ คือ การช่วยประคองภาคครัวเรือนและธุรกิจให้สามารถรับมือกับปัญหาเฉพาะหน้า อาทิ แรงกดดันเงินเฟ้อ ค่าครองชีพ/ต้นทุนที่สูง และดอกเบี้ยในประเทศที่กำลังจะขยับขึ้น พร้อมๆ กับการวางแนวทางรับมือกับโจทย์เชิงโครงสร้าง ทั้งระดับหนี้ที่เพิ่มสูงขึ้น การยกระดับทักษะแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และเร่งผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เพื่อลดอุปสรรคที่เป็นข้อจำกัดการเติบโตของเศรษฐกิจและรายได้ในอนาคต

สรุปเปรียบเทียบสถานการณ์เศรษฐกิจการเงินปี 2540 และปัจจุบัน

	ก่อนวิกฤตปี 2540	วิกฤตปี 2540-2541	ปี 2564-ปัจจุบัน
สถานการณ์เศรษฐกิจ	* เกิดภาวะฟองสบู่และเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์ *เศรษฐกิจปี 2534-2539 เติบโตเฉลี่ยปีละ 8.0%	* เศรษฐกิจหดตัวปี 2540-2541 * เศรษฐกิจหดตัว 2.8% ปี 2540 และหดตัว 7.6% ในปี 2541	* เศรษฐกิจเผชิญวิกฤตโควิดปี 2563-2564 * เศรษฐกิจหดตัว 6.1% ในปี 2563 และขยายตัวเพียง 1.5% ในปี 2564 * ปี 2565 คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องที่ 2.9%
ดุลบัญชีเดินสะพัด	* ขาดดุลเรือรังติดต่อกันเฉลี่ยปีละ -5.4% ต่อจีดีพี ในปี 2530-2539	* ปี 2540 ขาดดุล 2.0% ต่อจีดีพี * ปี 2541กลับมาเกินดุล 12.7% ต่อจีดีพี โดยเงินบาทที่อ่อนค่าหนุนการส่งออก	* ปี 2564-2565 ไทยขาดดุลจากผลกระทบโควิดที่กระทบภาคการท่องเที่ยว * ปี 2564 ขาดดุล 2.1% ต่อจีดีพี และคาดว่าจะขาดดุลต่อในปี 2565 เพราะการท่องเที่ยวยังไม่ฟื้นเต็มที่ และผลกระทบจากราคาน้ำมันที่ยืนในกรอบสูง

	ก่อนวิกฤตปี 2540	วิกฤตปี 2540-2541	ปี 2564-ปัจจุบัน
หนี้ต่างประเทศ	*ปี 2522-2539 หนี้ต่างประเทศรวมสูงกว่าทุนสำรองฯ *ปี 2538-2540 หนี้ต่างประเทศ 66.2% ต่อจีดีพีโดยเฉลี่ย	* ปี 2540-2541 หนี้ต่างประเทศรวมสูงกว่าทุนสำรองฯ ประมาณ 3.8 เท่า * หนี้ต่างประเทศคิดเป็นสัดส่วน 72.8% และ 92.5% ต่อจีดีพีในปี 2540 และ 2541 ตามลำดับ	* ทุนสำรองฯ อยู่สูงกว่าหนี้ต่างประเทศรวมถึงประมาณ 1.3 เท่า * ปี 2564 หนี้ต่างประเทศ 38.2% ต่อจีดีพี ขณะที่สัดส่วนหนี้ต่างประเทศระยะสั้นอยู่ที่ 37.5% ต่อหนี้ต่างประเทศรวม
ทุนสำรองระหว่างประเทศ	* ปี 2535-2539 เงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ที่ 3.05 หมื่นล้านดอลลาร์ฯ ต่อปี โดยเฉลี่ย	* เงินสำรองระหว่างประเทศสุทธิ ลดลงจาก 3.04 หมื่นล้านดอลลาร์ฯ ณ สิ้นเดือนม.ค. 2540 มาอยู่ที่ 2.8 พันล้านดอลลาร์ฯ ณ มิ.ย. 2540	* เงินสำรองระหว่างประเทศสุทธิ อยู่ที่ 2.50 แสนล้านดอลลาร์ฯ ณ 17 มิ.ย. 65 โดยสามารถรองรับการภาวะหนี้ต่างประเทศระยะสั้น การนำเข้า 3 เดือน และหมุนหลังการพิมพ์ธนบัตรเต็มจำนวน
สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก	* สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากเฉลี่ยอยู่ที่ 109.81% ในช่วงปี 2536-2539	* สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากอยู่ที่ 109.88% ในปี 2540 แต่ปรับตัวลงมาอยู่ที่ต่ำกว่า 100% ตั้งแต่ปี 2541	* สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากชะลอกลงไปที่ 92.3% ในปี 2563 ช่วงวิกฤตโควิด ขณะที่สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากในเดือนเม.ย. 2565 อยู่ที่ 92.8%
สัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง	* BIS Ratio เฉลี่ยอยู่ที่ 9.6% ในช่วงปี 2537-2539	* BIS Ratio อยู่ที่ 9.23% ในปี 2540 และ 10.46% ในปี 2541	* BIS Ratio ของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (29 แห่ง) อยู่ที่ 19.79% ณ สิ้น เม.ย. 2565 สูงกว่าเกณฑ์ที่ทางการกำหนด
% สัดส่วน NPL ต่อสินเชื่อรวม	n.a.	* สัดส่วน NPL ขยับขึ้นไปอยู่ที่ 52% ในช่วงหลังปี 2540	* สัดส่วน NPL ขึ้นไปอยู่เหนือ 3.00% ในช่วงวิกฤตโควิด แต่ปรับตัวลงมาที่ 2.93% ณ ไตรมาส 1/65 จากอันติสสของการผ่อนปรนเกณฑ์การจัดชั้นหนี้และการเร่งปรับโครงสร้างหนี้ แต่ยังคงดูแลลูกหนี้ภายใต้มาตรการช่วยเหลืออีก 12.1% ของสินเชื่อรวม

ที่มา: ธปท. สศช. และศูนย์วิจัยกสิกรไทย

Disclaimers รายงานวิจัยนี้จัดทำโดย บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด (KResearch) เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยอาศัยแหล่งข้อมูลสาธารณะ หรือ ข้อมูลที่เชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือที่ปรากฏขณะจัดทำ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละขณะเวลา ทั้งนี้ KResearch มีอาชริบรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้รับวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน เสนอแนะ ให้คำแนะนำ หรือจูงใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยความระมัดระวัง และใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจใดๆ KResearch จะไม่รับผิดชอบในเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงข้อความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)

บริการทุกระดับประทับใจ